

QUATO

Huub Bervoets, Harry Meter, Herman Schipper, Franka Stas & Henk Teunissen

Strekking

Een jongeman uit de mannengemeenschap wordt opgeroepen om in de vrouwengemeenschap voor nageslacht te zorgen. Eenmaal geproefd van de **echte** liefde moet de jongeman een beslissende keuze maken.

Verhaalstructuur

De rollititl aan het begin van de film leidt het verhaal in. Vervolgens wordt in een lineaire structuur het verhaal verteld: de establishing, twee wendingspunten en het plot.

Een boeiend gegeven van twee totaal verschillende werelden is naar de mening van de jury qua geloofwaardigheid niet goed neergezet. Een paar voorbeelden:

- Wie is de hoofdrolspeler: Targa? Hij maakt een bizarre ontwikkeling door, vanuit een strikte (homo-?) mannenwereld naar een voor hem totaal onbekende vrouwengemeenschap.

- Mori? Zij verwordt van ceremoniemeester naar moeder en tenslotte een moordenaar. Vanuit het vertelperspectief had hier een keuze gemaakt moeten worden door bijvoorbeeld karakterstructuren duidelijker te ontwikkelen met als resultaat meer betrokkenheid van de kijker bij de personages en hun belevenissen.

- Tweede voorbeeld: Twee totaal verschillende werelden die, naar blijkt, vlak bij elkaar leven, alleen maar gescheiden door een touwladder!

- Vervolgens: Targa heeft nog nooit een vrouw gezien, stapt daar zonder blikken of blozen overheen en ontdekt direct zijn grote liefde.

- En dan de scène met de knullig vastgebonden Targa en de vluchtscène (met de opvallende fakkel, die begint en gelijk eindigt bij de uitgang) zijn zwak neergezet.

Aan de spelregie en enscenering is te weinig aandacht geschonken, waardoor de acteerprestaties toneelmatig overkomen.

Filmische vormgeving

Op de cameraregie, geluid- en beeldmontage valt weinig af te dingen; mooi en goed gedaan.

De mooie muziek en prima muziekmontage zorgen voor een goede spanningsopbouw.

Ook is er veel waardering van de jury voor de bijzondere binnenlocatie, waar zichtbaar veel aandacht besteed is aan het licht.

WAARDERING:

BRONS